

grænset Tidsrum faar en Lempelse i Ydelsen. Dette synes saa meget mere paakrævet, som en Del af Landbrugsdebitorerne har opnaaet Fordelen ved den individuelle Konvertering, medens de øvrige intet har faaet. Denne paa ganske tilfældige Omstændigheder beroende Forskel i Rentebyrden for ens stillede Debitorer inden for en og samme Kreditforening bør saa vidt muligt søges udlignet.

Ud fra dette Synspunkt kan man i det store og hele anbefale Lovforslaget i den foreliggende Form, idet man maa lægge Vægt paa, at Byrden ved den foreslaaede Lettelse fordeles paa Obligationskreditorerne i Form af en Formindskelse af Udtrækningen i 6 Terminer og paa det offentlige i Form af Forstrækninger, hvilket synes rimeligt og lempeligt. Man kunde dog ønske, at der lades en noget større Margin for Udtrækningen i det omhandlede Tidsrum.

Forslagets Gennemførelse vil paalægge Kreditforeningerne et overordentlig stort Merarbejde, dog ikke større, end at det vil kunne magtes i den af Mindretallet repræsenterede Kreditfordning.

København, den 9. April 1935.

Allerærbødigst

Erik Krag,
Formand.
